

Пам'яті проф. В. Біднова

Коли навік зачиниться труна
І хоче хрест рамена розпростерти,
Нехай одна говоре тишина, —
Єдино їй дзвеніти біля смерти:
Дзвінка її напружена струна
І глас її у вічності — нестертий.
Тож не слова — убожество і тлін, —
А тілу опочилому — поклін.

Прага, 1935

Текст наводиться за збірником « [Олекса Стефанович. Зібрані твори](#) ». Збірка «STEFANOS I».